

HEVES ÉS VIDÉKE

TARSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

ELŐFIZETÉS - DIJ:

Egész évre . . . 8 kor. | Negyed évre . . . 2 kor.
Fél évre . . . 4 " | Egyes szám 20 fillér.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Felelős szerkesztő:

DLUHOPOLSKY BERTALAN.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Heves és Vidéke” szerkesztőségéhez, az előfizetési és hirdetési díjak, valamint nyilttéri közlemények a „Heves és Vidéke” kiadóhivatalához címzendők

A külföld rólunk.

Nem lehet közömbös ránk nézve, hogy milyen véleményrel van rólunk a külföld. Idehaza azt hisztelik ugyan, hogy odakinn azt tartják rólunk, hogy mi vagyunk a jó öreg lovagias magyar nemzet, de ha így is lenne, vajmi keveset érne ez nekünk manapság, a mikor a nemzetek jó hírneve gazdagságtól és szociális intézményeiktől függ.

Éppenséggel nem mondhatjuk, hogy ebben a tekintetben jó hírnévnek örvendénénk a külföldön. A nagy német, francia és angol lapokat legtöbbször Bécsből informálják a magyar viszonyokról és hogy ezek a híradások legtöbbször tendenciózusan elferdített rosszakaratu közlemények, azt tudja minden magyar újságolvasó. Sajnos azonban, a külföldi olvasó ezt nem tudja és miután az ellenkezőjét nem olvassa, kénytelen kelletlen elhiszi a rágalmat.

Ha meg is jelenik hébe-hóba rólunk egy az igazságnak megfelelő közlemény, ezt nyomban, még annak a lapnak a hasábjain megczáfolják a mi ellenségeink. Így történt ez legutóbb azzal a könyvvel, amelyet az Eighty Club magyarországi látogatásáról adtak ki Londonban. Ebben a könyvben jó akaratu tárgyilagossággal tárgyalják a magyar viszonyokat. Sulyosan ellentmond azonban az e könyvről írott kritika, amely nyomban a könyv megjelenése után egy előkelő angol napilapban jelent meg. El van mondva abban a kritikai cikkben az, hogy Magyarország Európa legelmaradottabb államainak egyike, melyben a nemzetiségek borzasztóan elvannak nyomva és a munkásság jólétével senki nem törődik.

Ez a cikk alaposan devalválta a rólunk megjelent jó könyv értékét. Csak sajnálhatjuk ezt azután a nagy ünneplés és még

nagyobb költség után, amelyet az Eighty Clubra magyarországi látogatása alkalmával áldoztunk. Kárba vezett ez a sok áldozat, nemcsak azért mert a külföldi közvéleményt nem tudtuk helyesen fölvilágosítani, hanem azért is, mert a látogatások tulajdonképpen célját sem érték el. Ez a cél abban állott, hogy megteuremstük a nexust Magyarország és a vállalkozó angol tőke között, hogy az is hozzájáruljon gyáríparunk fellendítéséhez. Eddig nem tudunk semmit sem arról, hogy az angol tőke valamit csinálni akarna Magyarországon. Csak sajnálkozhatunk a fölött, hogy az illetékes körök nem tudnak találni kellő módot arra, hogy a külföldet helyesen felvilágosítsák a magyar viszonyokról. Pedig ez éppenséggel nem nehéz dolog, a Balkán államokban sokkal czifrább viszonyok vannak, mint nálunk, az európai sajtó mégis óva-

A „Heves és Vidéke tárcája”.

Emberi csalódások.

— A „Heves és Vidéke” eredeti tárcája. —
Irtá: **Alpesi Rózsa.**

Egy újságlap tévedt a kezembe. Czim-lapján gyászkeretben egy elhunyt, férfikorának virágkorában álló művész neve, kit tehetségének legragyogóbb megnyilatkozásában ragadott el a könyörtelen halál. Onkéntelenül elmosolyodtam, a mint a hosszú cikket végig olvastam. Minden igaz volt, a mi abban állott: lángész volt valóban, kápráztatóan ragyogó tehetség, az emberi test gyönyörű vonalainak harmonikus szépségének ihletett művésze. Az ő vásznán élt, mozgott az emberi test, az a hajlékony, hullámzó, az erek lüktető játékát áttüntető selymesen esillogó bőrrel borított fenséges emberi test, melynek mezitelsége nem kihívó, nem szemérmes sértő, hanem mintegy a Teremtő végtelen hatalmát ebben is elismerni készítő gyönyörű látvány.

Hát az volt valóban. Nagy, utólérhetetlen művész, minót elvéve szülnék a századok. Nekem bánatom is volt, azonkívül távoli rokonom: felesége családja rokonságban állt az enyimmal; így hát kettős okom volt őt esodálni, szeretni.

Hanem mikor végigolvastam a cikket, félretettem az újságot mégis csak nem akart eltűnni ajkamról az a kiesnylő, szánakozó mosolygás...

... Még most is magam előtt látom a virágokkal, hatalmas babérkoszorúkkal elborított fényes ravatalt. A diszes, drága szalagok aranyos betűi mind a halhatatlan művészt dicsőítették, kinek palettája, kettőtört esetje immáron nem fogja a ragyogóan kápráztató színeket vásznán életre kelteni, az isteni láng kihamvadt, s hogy újra vakító lobogásra támadjon egy Isten ereje, életreszólitó parancsszava kellene.

Művésztársai, tanítványai szomorú arccal bucsuztak társuktól, és tanítómesterrüktől. Az elhunyt hitvese és kis hét esztendőös árvája csöndesen zokogták vesztességüket, — mit törődött az a szegény, szomorú szívű asszony most azzal, hogy egy nagy, vakító tehetség, az ihletett, teremtő művész fekszik élettelenül koporsójában, ő csak azt érezte, hogy az ő lelkére borult örök sötétség hogy az ő vesztessége pótolhatatlan, hogy ő vesztette el életét, boldogságát, mindenét!

Művésztársai, tanítványai ragyogó szónoklatokban bucsuztak el tőle. Mind dicsőítette tüneményes tehetségét, mind zokogó szóval siratta el a vesztességet, mely a magyar művészet egét borította. Es mind dicsőítette — a mvész mellett —

az embert: a szerető, hűséges férjet, az önfeláldozó, gyöngéden gondos apát, a ki gyermekéért, családja boldogságáért mindent — talán még isteni alkotóerejét is oda dobta volna, ha a válaszütra ér. Én jó Istenem! milyen keserűen mosolyodtam el, hogy ezeket a tündöklő beszédeket végighallgattam: csupa fény, csupa eszményi ragyogás, melynek vakító sugárzását nem homályosítja el egyetlen sötét folt sem, egy tökéletes, pótolhatatlan lény: művész és ember csukta le immáron örökre szemét, a kit csak siratni, de feledni, pótolni nem lehet soha!

Hogy most itt tartom kezemben az újságlapot, mindez szédületes gyorsasággal kavargog agyamban, majd mintha most szólna ismét, fülemben hallom csengeni az utolsó szónok szavát, a mint a kesergő özvegyhez fordulva, fejezi be magasztoló beszédét: „... Es te, szegény megszomrodott szívű asszony sirj, zokogj, mert kettős a te vesztességed! Sirj, zokogj, égő könyvekben öntsd ki lelked keservét, mi értjük vigasztalan bánatodat, hiszen a mi szívünk is zokogva kiáltoz utána!... Sirj, zokogj, s ha elsirtad minden könnyedet, tekintj vigasztalódva, büszke gyönyörűséggel az ifju hajtásra, mely isteni törzsből fakadt, tekints e most kihamvadt lángoló nap kisedes csillagára, melynek lobogó fénye még egykoron diadalmas ragyogással, vakító sugárzással tölti el a most oly

kodik a hazug, tulzott hírek közlésétől, de óvakodnak maguk az illető levelezők is. Szerbiában például napirenden van az, hogy alyan laptudósítók, akik Szerbiáról hazug és tulzott híreket kürtölnek világgá, egyszerűen kitoloncolják az országból. Éppen egy magyarországi ujságíróval, aki egy nagy német lapnak belgrádi levelezője volt, esett meg, hogy szerb katonatisztek félholtra verték amiért a szerb hadseregről lekicsinylő tudósítást közölt a német lapban. Nálunk hemzsegnek a külföldi tudósítók, akik nyakrafőre gyártják az ellenünk irányuló hazánknak ártani akaró közleményeket, melyek aztán az európai közvéleményt megtévesztik hazánkat illetőleg. Szabadon járnak-kelnek és gazdagodnak nálunk az ilyen urak, akiket a kis Szerbiából már régesrég kipofoztak volna.

HIREK.

— **Gyászhir.** Mély részvételt vettük a következő gyászjelentést. Alulírottak szívünk megrendítő fájdalommal tudatjuk, hogy a hű feleség, gondos édes anya, Eckermann Vilmosné, szül. Havorka Borbála folyó évi április hó 29-én reggeli egynegyed 1 órakor életének 29-ik boldog házasságának 12-ik évében hosszas szenvedés után, a halotti szentségek ájtatos felvétele után megszűnt élni. A szerető hű feleség, gyermekeit imádásig szerető gondos és gyöngéd anya elköltözött, mély bánatba hagyva az itt maradtakat. Hült tetemei folyó évi

szomorú szürkeséggel beborult eget: a csillag, mely egy kápráztatóan tündöklő naptól vette létét, legyen mindenben olyan kiváló, olyan utólrhetetlen, oly szemet-leket elbővülő fényességű, mint a pályája zenithjén hirtelen kilobbant üstökös az isteni mester, s a tökéletes ember volt!

Es mikor befejezte áradozó magasztalását a szónok, az a szegény, megszorodott szívű asszony ijedten, önkénytelenül ölelte magához kiesike árváját, s míg annak hamvasszőke fejcskéje oltalmat keresve bújt az édes anyai kebelhez, annak szeméi riadtan, félénken tapadt rá, s ez az esdő, kétségbeesett tekintet azt látszott kiáltani: „Ne hallgasd meg őket Uram Istenem! mit tudják ők, hogy mit akarnak? Ne legyen az, a ki az apja volt!”

Más nem vette észre e rövid pillanatig tartó feljaldulást, mit tudta azt más, mi meg végbe annak a szegény asszonynak a lelkében, az isteni, dicsőített mester hitvesének meggyötört szívében, kit elárult, rutul megcsalt életében a megholt, hogy a mátyrök élete nem sokkal volt gyötrelmesebb e szegény teremtés zaklatott életénél.

Es mégsem hallott tőle panaszszót ejteni senki, még én sem, kit pedig teljes bizalmára méltónak tartott; — hányszor égtek szeméi a titokban hullatott könnyektől, mikor hozzájuk mentem, s ő mindig szelid mosolylyal, nyájas szóval fogadott.

április hó 30-án a róm. kath. vallás szer-tartása szerint a pélyi sírkertben tétettek örök nyugalomra. Pély, 1907. április hó 29-én. Emléke legyen áldott! Nyugalma esendes! Eckermann Vilmos férje, Eckermann Vili Eckermann Ferike gyermekei.

— **Kiküldetés tanulmányutra.** Stögmüller Mariska hevesi gazdasági szaktanítónőt az illetékes miniszter magasabb tanulmányainak befejezése céljából külföldi utra küldte, melyet e hó végén kezd meg. Tanulmányutjának köre Németország és Svédország. Megürelt állására már a pályázat kiíratott, s a napokban már ki is lesz nevezve az új gazd. szaktanítónő.

— **Nagy vihar Tiszafüreden.** Mult hó 18-ika és 19-ike közötti éjjelen olyan vihar dühöngött Tiszafüreden, a milyen emberemlékezet óta nem volt. Reggelre alig volt olyan ház, a minek tetejét, kéményét, kerítését vagy egyéb részét meg ne rongálta volna. Braun Ignác kereskedő udvarán lévő melléképületről az egész bádogtetőt leborította a piac térré. A református templomnál egy nagy akác-fát döntött ki a gyalogjáróra, a mi kitérte a kerítést. A poroszlói országutra a Tisza hullámai is felesapdostak, oly erős vihar dühöngött arra is, a mi csak a nap lenyugodtával szűnt meg teljesen.

— **Baleset a vasútnál.** Szücs Lajos államvasuti kalauz a mult héten a 8706. sz. motoros-vonattal Szepsibe utazott Miskolcra. Este 10 órakor érkeztek a szepsii állomásra, a hol a motor szénvétele végett bement a fűtőházba. Később Szücs is odament, hogy megtudja készen van-e indulásra a motor, a mikor az hirtelen megindult s Szücs Lajost a fűtőház falához nyomta, miközben karján, mellén és hátán súlyos sérüléseket szenvedett. Apó-lás végett a miskolci kórházba vitték.

— **Világfürdő Budapesten.** Csak a divat és az utazási vágy viszi a magyar embert a külföldi fürdőhelyekre, holott magyar-

ország szívében is könnyen megtalálja a gyógyulás módját. A Duna kellős közepén fekszik a gyönyörű Margitsziget, melyet sajnos csak az idegenek becsülnek meg, a betegeknek pedig valóságos Isten áldása ez a fürdő, mely enyhülést és gyógyulást hoz köszvény, csusz, zsába, izületi izzadmányok, máj-, gyomor és bélbántalmak esetén, vesebajok, nőbajok, idegbetegségek ellen hydroterapikái-intézete Bulling inhalatoriuma külön szakorvos vezetése alatt svéd gymnasztikája, elektromos fény- és napfürdők, szénsavas vízfürdői bizonyítékai annak, hogy a magyar ember itthon találhat gyógyulást. Prospektust ingyen és bérmentve küld az igazgatóság.

— **A „Madarak és fák napja”** ünnepére való előkészületek alkalmából tisztelettel értesitem a kartársakat, miszerint az Orsz. Allatvédő Egylet támogatása lehetővé tette, hogy a „Madarak és fák napja” című vezérfonalam második bővített kiadása (6 nyomott iven 96 oldal) megjelent és 1 kor. 25 fill. árban nálam kaphatók. Szintén megjelent az ünnepélyre való **Alkalmi dalfüzet** is, Belezny Antal és Vaday J. egy és kétszólamu eredeti nótáival. (Benne 2 induló is.) Ára 55 fillér. A rendelések közvetlen hozzám intézendők. (Egyszerű postadíj 10 fill. Utánvételes 45 fill.) Nagyvárad, 1907. május 1. Vaday József köz. isk. ig.

— **Talált hulla.** Ozdról írják: A pipagyujtó telepről, egy kutya egy emberi kart hozott be egy udvarra, s azt falatozni kezdte. A tulajdonos ezt észre vevén, azonnal bejelentette a hatóságnak az esetet. A nyomozat megejtetvén, a hatóság a halldány mellett borzalmas leltre talált. Egy emberi hulla, teljesen felismerhetetlenül, szétszagatva s egyes testrészei már elhordva feküdt közvetlen a rakodó alatt. A rajta levő ruha zsebében egy munkakönyvet találtak, mely Hack Ferenc vasuti munkás nevére volt kiállítva. Az intézkedést úgy a személyazonosság mint

A keserőség sohasem tört ki lelkéből, még akkor sem, mikor előttem bántotta meg, sértette az a férfi, a kinek csak a más számára volt mosolya, elragadó szellemessége, míg hitvese mindig csak komoran, szeszélyesen látta — pedig hogy szerette, bálványozta ez a nemes lény azt a férfit! És szerette, megbocsátott neki még akkor is, mikor nyíltan megbizonyosodott arról, hogy annak szíve régen meghült iránta, hogy új, bűnös szerelemre gyulladt egy észbontóan szép színész nő iránt, hogy annak tartogatja minden mosolygó kedvességét, hogy azt halmozza el ragyogó ékszerek és pompás virágok illatos csokrával, hogy azt bálványozó, tömjénező rajongással veszi körül, s neki, a szerető, hűségos hitvesnek nem marad semmi fény, semmi melegség, — csak a ridegség, a kötekedő szeszélyeskedés.

Es az asszony nem panaszkodott, bár a szíve-lelke vértelt nagy fájdalomában, minden öröme, vigasztaló reménysege kiesi fiacskájában volt, a ki rajongó, hízogó szeretettel halmozta el bánatos szívet. Ő érette feledte a bántalmakat, a bűnös mellözést, pedig szerette, hűségos meleg szeretettel azt a férfit, a ki megvetette ezt a gyöngéd érzésekben gazdag szívű asszonyt, a ki csak egyetlen szóra várt, hogy nemes lelkének nagy fonségével sürű fátyolt vessen a multra — de ez a szó nem hangzott el soha!

Es akkor is, mikor hirtelen, orozva lepte meg a férfit a halálos kór, ágyánál ő virrasztott éjjel-nappal, — most már teljesen az övé volt a szeretett, drága lény, a betegség visszaadta a szegény, szomorú szívű asszonynak — s ha néha gyöngédén megszorította jóságos lágy kezeit a beteg forró keze, milyen boldog volt, milyen hálás mosoly sugározta be halvány vonásait. Hogyan reménykedett egy új, derült élet hajnalában! Hogyan hitte a betegség után egy boldog jövő napját fölragyogni bánatos szívére, egymást szeretve — megértve; esodálni az ihletett, lánglelkű művész utólrhetetlen alkotásait, örülni diadalmainak, fürödni a dicsőség sugaraiban, melyek annak fényes alakjáról az ő halvány, szerény kis alakjára ráhullanak — és mindent hogy elrabolt, hogy semmivé tett a halál fagyos, csontos kezével!

Hogyan siratta annál a virágokkal borított fényes ravatalnál vesztett boldogságát, tépett reményeit! Pedig én jó Istenem! a derűnek, fénynek minő elényésző paránya jutott szívének osztályrészeül. A ki látta őt ott idegen, talán meg is irigyelte őt nagy fájdalomért: hiszen nagy boldogságnak van csak véz, sajjó bu-bánata!

(Folyt. köv.)

a halálozás okának kinyomozása végett megejtették.

— **Halál a vásáron.** Egy Schwarz nevű borsodcsabai lőkereskedő a múlt héten tartott debreceni vásáron volt lovakat vásárolni. Péntek este Debreczenben egy vendéglőben vacsorált és vacsora után hirtelen rosszul lett, összerogyott és nyomban meghalt. A halottkémlő orvos szívszélhűdést konstatált a halál okául. A szerencsétlen Schwarz mindössze 40 éves volt és 7 élő gyermek atyja. Felesége mintegy négy év előtt halt el. Tehát 7 árva gyermek siratja, kik közül a legidősebb 15 éves. Ennél nagyobb csapás bizony nem érhetette a szegény árvákat, kik vagyon nélkül és szülők nélkül maradtak.

— **Elsült fegyver.** Jakab János diósgyőri napszámos a szőlőhegyen revolverét tiszt-

ogatatta, s közben a lövegeket is ki akarta szedni belőle. — Amint így babrálgatta a fegyvert, az elsült s a golyó a homlokába furódott. Most a miskolci Erzsébet kórházba ápolják.

CSARNOK.

Miért is?

Az utolsó reménység is eltűnt,
Mint futó csillag nyári éjszakán,
Olyan vagy Te nekem, mint a szívárvány,
Elérhetetlen... Álomkép csupán!

A lemondás tövises utját járom
Panasz nélkül, bár szűm majd megszakad...
Mért is vezetett össze életünk?
Hogyha Téged szeretnem nem szabad?

Fum.

Nyiltér.)

Mindazon barátaim és ismerőseimnek, kik boldogult nőm halála alkalmával részvétükkel fájdalommat enyhítették, fogadják ezuton is hálás köszönetemet.

Eckermann Vilmos.

*) E rovat alatt közlöttekért nem vállal felelősséget a Szerkesztő.

Szerkesztői üzenetek.

A. R. Megkaptam a küldeményt. Üdvözlök benneteket.

Fum Recsk. Hasonlóképen. Legközelebb közlés alá kerül.

Egy jó karban levő zongora, valamint több butor olcsó árban eladó — Bővebbet a kiadóhivatalban.

Hirdetmény.

Van szerencsém a nagyérdemű közönséget értesíteni, hogy *kádár műhelyt nyitok*, hol szakképezett munkással bármilyen hordót és kádat készítek.

Javításokat gyorsan, pontosan és a legjutányosabb árban eszközöltetnek.

Beesés pártfogását kérve

tisztelettel

Borbély Zsigmond
kerékgyártó és kádár.

CLAYTON & SHUTTLEWORTH
Budapest, Váci-körút 63,
aital a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:
Locomobil és gőzcseplőgépek,
szalmakazalozók, járgány-cseplőgépek, lóhere-cseplők, tisztító-rosták, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek, szénagyűjtők, boronák,
szorvetőgépek, Planet jr. kapálók,
szecskavágók, répavágók, kukoricza-morzsolók, darálók, őrlőmalmok, egytetemes acél-ekék, 2- és 3-vasu ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

LOKOMOBILOK, GŐZCSEPLŐGÉPEK, BENZINMOTOROK, ARATÓGÉPEK, TALAJMIVELŐ ESZKÖZÖK, TELJES MALOMBERENDEZÉSEK, STB. STB.

Kívánatra szivesen küldünk árjegyzéket és költségvetést.

MAGYAR KERESKEDELMI RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

A Magyar kir. államvasutak gépgyárának vezér-ügynöksége, Budapest.

Legközelebbi huzásokra a legkedveltebb sorsjegyekből álló csoport vételét ajánljuk:

3 drb. Erzsébet királyné sorsjegy Huzás: márc. 1-én, jul. 1-én, nov 1-én.

1 drb. József sorsjegy Huzás: május 15-én és november 15-én.

1 drb. Bazilika sorsjegy Huzás: március 1-én és szeptember 1-én.

Legnagyobb főnyeremény **100.000 KOR.** Évi összes nyereményei **427.300 KOR.**

Ezen állandó értékkel bíró eredeti öt sorsjegy 40 havi 2 kor. 40 fill. részletfizetésre kapható

ELFER és ADLER bank- és váltóüzletében Budapest V. Fűrdo-utca 7. szám.

Az első részletnek póstautalványon való beküldésénél a sorsjegyek számával ellátott részletvet

én a harmadikat ingyen nyugtázzuk.

Alapítotott 1888 évben.

— Az első két részletnek egyszerre való beküldése ese-

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Különös figyelembe!

A rendkívül kedvelt alacsony számok
1 számtól 300 számig
 kizárólag a mi gyűjtődénkben kap-
 hatók. Ugyancsak a születési éveket
 tartalmazó számok
1801 számtól 1900 számig
 A fenti számok rendkívül nagy keres-
 letnek örvendenek, ennél fogva kérjük
 mielőbbi becses megrendelését.

BOGDÁNY S.

fővárosi sorsjegyiroda
 részvénytársaság
 Budapest IV., Károly-körut 20.

Az I. osztályu sorsjegyek árai:

1/8 sorsjegy K. 1.50	1/2 sorsjegy K. 6. —
1/4 " " 3. —	1/1 " " 12. —

Postai szétküldés utánvétel, vagy a pnz előzetes beküld se után

SARKADY FERENCZ

FÉRFI-SZABÓ FIOK ÜZLETE HEVESEN.

Van szerencsém nagyérdemü közönség becses tudomására hozni, hogy
 Hevesen *Morvai Mór* ur házában Ferencsik Lajos ur vezetése mellett

férfi-szabó üzletet nyitottam.

Főtörekvéssem oda fog irányulni, hogy becses megrendelőimnek a legdivatosabb szabás,
 pontos és lelkiösmeretes kiszolgálása által kegyes bizalmát kiérdemeljem.

Raktáron tartok a legujabb divatu Magyar és Angol gyártmányu szöveteket,

Kegyes pártfogását kérve

kiváló tisztelettel:

Sarkady Ferencz

férfi-szabó.

10 10